

af Aktieselskabet Siemens & Schuckerts Bestyrelse.

Og Paastanden om, at jeg skulde have overdraget min Post i denne Bestyrelse til nuværende Arbejdsdirektør Vater! Ja, jeg beder det ærede Medlem undskylde, jeg kan ikke anvende et lempeligere Udtryk end dette, at denne Paastand er fuldkommen taabelig. Umiddelbart efter min Overtagelse af Indenrigsministeriet, det vil sige i Juli 1921, udtraadte jeg af Bestyrelsen, idet jeg skriftlig meddelte, at jeg ikke længere kunde have Sæde i denne, og jeg kan selvfølgelig ikke testamentere min Post til nogen anden og har ikke forsøgt derpaa. Valget af min Efterfølger blev selvsagt ganske Selskabets Sag, og det er uden Spor af Mening og en fuldkommen latterlig Insinuation, at nuværende Arbejdsdirektør Vater ved samme Lejlighed blev Arbejdsdirektør. Selv om nu det ærede Medlem Hr. Stauning i denne Forbindelse er i det bedste Selskab med „Søfarten“ og dets ledende Mand, Hr. Koch, synes det mig dog, at inden det ærede Medlem fremdrager saadanne Forhold her fra denne Plads, burde den elementæreste Undersøgelse fra det ærede Medlems Side have været foretaget; saa vilde han ganske vist have kunnet spare sig Ulejligheden, saa var dette Nummer udgaaet af hans store Tale forleden Dag, men Herregud, jeg vilde ikke have følt mig generet af „Søfarten“'s Anbringender, og det høje Ting vilde sikkert ikke have savnet dette Punkt i det ærede Medlems Indlæg.

Hvad nu angaar selve dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem her fremdrager, Anskaffelse af Radiomateriel gennem udenlandske Firmaer, saa vil jeg sige, at jeg tror slet ikke, at det ærede Medlem har nogen Forudsætning for at kunne bedømme Rimeligheden eller Urimeligheden af det, der paa dette Punkt eventuelt er sket. Det ærede Medlem kan jo dog ikke være uvidende om, at der paa dette Fabrikationsomraade gennem det sidste Tiaar er sket mægtige, uhyre betydningsfulde Fremskridt. Det ærede Medlem burde, inden han talte om dette Spørgsmaal — hvis han ikke vidste det i Forvejen —, have skaffet sig Viden om, at omkring Verdenssyndikaterne paa dette specielle tekniske og videnskabelige Omraade samler sig en stor Stab af de mest fremragende Teknikere og Videnskabsmænd, og at disse Verdenssyndikater besidder Patentrettigheder af den største Betydning for Fremstillingen af Radiotelegrafstationer, Verdenspatenter, som man ikke overdrager andre Selskaber at udnytte, og det ærede Medlem burde jo vide,

at der ved Udførelsen af saadanne Arbejder kræves paa ethvert enkelt Punkt Specialisters særlige Indsigt ved Udførelsen af hver enkelt Del, den særlige Opøvelse i netop dette specielle Arbejde, som kun kan tilvejebringes indenfor en Arbejderstab, der knyttes til en Virksomhed af det Omfang, som Verdenssyndikaternes Virksomhed paa dette Omraade har.

Derfor — jeg deler fuldkommen det ærede Medlems Ønske om at naa videst muligt frem med Hensyn til Benyttelsen af dansk Arbejde baade indenfor det private Forbrug her i Landet og indenfor Statens Forbrug, men jeg tror alligevel ærlig talt, at her er et Punkt, hvor man maa nøje undersøge samtlige Sider af denne Sag, inden man beslutter sig til at foretrække det hjemlige, og i hvert Tilfælde lader det sig ikke gøre ud fra den samme Betragtning, som maa lægges til Grund, naar man foretrækker en dansk Støvle for en fremmed eller foretrækker danske Klæder for fremmede Klæder eller lignende. Vi staar netop i denne Tid midt i en Undersøgelse af et Spørgsmaal af denne Karakter, midt i Undersøgelsen af, om vi skal lade det første større Radioanlæg paa dansk Omraade, Radiostationen i Grønland, opføre af et dansk Selskab ved Hjælp af danske Teknikere og danske Arbejdere, eller om vi skal vælge et af Verdensselskaberne, og dér er det klart, at Hensynet til denne Side af vort Lands Industri bør sættes saa langt i Forgrunden, som Hensynet til den teknisk forsvarlige Udførelse og Sikkerheden for virkelig at opnaa en god og sikker Forbindelse med vor fjerne Koloni muliggør, og det er en saadan Overvejelse, der for Tiden finder Sted mellem det højtærede Finansudvalg og mig.

Jeg skal slutte med at sige til det ærede Medlem, at den Giftgasfabrikation, som de Herrer i disse Aar har gjort sig til Specialitet, den dræber ikke. Den virker ikke en Gang taarefremkaldende, den slører ikke Synet hos nogen med Hensyn til Motiverne til de Herrers Optræden. Disse Motiver ligger ganske klart for alle. Men det er en Gasfremstilling, der fremkalder en ilde Lugt i vort offentlige Liv, som forstemmer Sindene, fordi den ganske tydeligt bærer Kendemærker af den Pøl, hvorfra den hentes. Derfor imødeser ogsaa vi med Længsel og Forventning Opgørelsen paa Valgets Dag. Danske Vælgere vil sikkert vide at sætte de Herrer paa den rette Plads. Men det bliver sikkert ikke paa den Plads, som de i lang Tid i Drømme har indtaget. Dagen efter det ærede Medlem Hr. Staunings store